

[Christophersen]

lingsmuligheder; det vil vi meget stærkt støtte at regeringen gør.

Må jeg i anledning af hr. Johs. M. Olsens indlæg og statsministerens svar på det sige, at også jeg tror, det er vigtigt at få trukket frem, at vi ikke, hvis rigsfællesskabet skal være et begreb, der stadig er indhold i, uden videre kan distancere os fra de økonomiske problemer, det færøske samfund bringes i, blot fordi det står uden for og altså helt fra starten har valgt at stå uden for De europæiske Fællesskaber. Vi kommer ikke uden om, at den danske regering har en særlig forpligtelse i den situation, hvor det er et forhold mellem Færøerne og Grønland, som bliver bragt på bane.

Jeg mener, det burde være en del af regeringens forpligtelse at prøve at støtte færingerne i deres vanskelige, men, synes jeg, på mange måder rimelige sag over for landsstyret i Godthåb. Jeg mener, at vi selv argumenterer på historiske rettigheder, når vi taler f.eks. fiskeripolitik, og jeg mener, vi må have en stærk interesse fra dansk side i, at rigsfællesskabet bevarer et reelt indhold. Jeg opfordrer altså derfor regeringen til at forstærke sin indsats for at hjælpe færingerne med at løse deres problemer.

Til sidst skal jeg om statsministerens kulturpolitiske betragtninger sige, at det glæder mig, at de her i anden omgang var så tilpas slørede og uigennemtsigtige, at vi måske på ny kan konstatere, at der ikke er den helt store forskel. Jeg synes, det var lidt trist, hvis kulturministeren havde bibragt statsministeren det indtryk, at der var en meget stor forskel mellem venstres og socialdemokratiets holdning til de kulturpolitiske problemer, men jeg kan forstå, at statsministeren nu er blevet bibragt et andet synspunkt; det er jeg glad for.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg forstår, at hr. Christophersen mener, at den økonomiske krise fører til en moralsk krise, og som eksempel på denne moralske krise hører vi altså om flyvelederkonflikten og yngre lægers konflikt.

Jeg tror, hr. Christophersen vil være helt enig i, at disse konflikter er et udslag af de besparelser og den holden-igen, vi har gennemført på offentlige budgetter. Så må jeg

sige til hr. Christophersen, at jeg har svært ved at forstå, hvorledes hr. Christophersen vil komme af sted med nedskæringer på to-cifrede milliardbeløb uden at se i øjnene, at det vil føre til konflikter af den art, som er langt, langt mere vidtrækkende. Jeg tror, at hr. Christophersen, hvis den ulykke skulle overgå os, at han kom til at prøve sine teorier på dette område, med længsel ville tænke tilbage på den tid, da krisen gav sig udslag i konflikter, som kun berørte en lille gruppe af flyveledere og nogle yngre læger i en enkelt uge.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Det er såmænd i al fredsommelighed, men det er dette med den kulturelle enighed mellem venstre og socialdemokratiet, som får mig til at stille det noget sammen med det moralske forfald. Det skulle vel ikke være den nye skolelov, og hvad den har medført? Det skulle vel ikke være VKR-regeringens gennemførelse i sin tid af den nye styrelseslov? Det skulle vil ikke være den gymnasieordning, som venstre og socialdemokraterne har arbejdet sammen om? Det skulle vel ikke være dér, vi har roden til noget af det moralske forfald, hvor man bl.a. forlanger meningsfyldt arbejde og lov til at være med til at bestemme, hvad man skal lære, og hvorfor ikke osv.? Mon ikke det er dér, det moralske forfald starter, mere end på grund af nogle besparelser og disse ubetydelige økonomiske ting?

Det moralske forfald er alvorligt, for sådan var det også i 1930'erne, og sådan var det også i 1940'erne, og sådan var det også i 1950'erne, og sådan var det også i 1960'erne og i 1970'erne; det er forfærdeligt, hvis vi ikke er kommet videre.

(Kort bemærkning).

Christophersen (V):

Hr. Camre må undskyldte; jeg kan forstå, han er dybt skuffet over, at jeg glemte at komme med en kommentar til hans indlæg. Det får mig til at sige, at jeg er ganske enig med hr. Camre i, at den britiske regerings monetaristiske politik er noget forfærdeligt noget, og der er jo en klar forskel mellem socialdemokratiet med hr. Camre på den ene